

Istorie cenzurata

În ciuda curgerii timpului, problemele noastre au rămas aceleași: nimeni n-a fost în stare să spună adevărul dintr-o poziție de putere, precum cea a lui Antonescu atunci.

În zilele minciunii univesale, a spune adevărul e un act de dizidență.

Pentru a înțelege prezentul, e necesar să ne cunoaștem trecutul: să-l aflăm!

P.S. După ce o citești, parca ar fi vorba despre ce se întâmplă acum pe meleagurile noastre...

Nimic nou sub soare...

Alte personaje, aceleași metehne...

Ajuta-ne, Doamne !

Ion Antonescu, "Scrisoare de răspuns adresată lui C.I.C. Brătianu" (29 octombrie 1942)

Am lăsat fără răspuns scrisorile dumneavoastră anterioare. Am făcut-o din înțelepciune, fiindcă urmăream unirea, și nu vrajba. Puteam să vă răspund, aducând justiției pe toți vinovații de catastrofa morală și politică a țării, printre care sunteți, în primul rând, și dumneavoastră.

Nația o dorește și o așteaptă de la mine. Nu am făcut-o totuși, fiindcă nu am voit să ațâț și mai mult spiritele și, mai ales, nu am voit să dau un spectacol care ar fi fost speculat de inamicii noștri.

Am lăsat ziua acestor răfuieli mai târziu.

Abuzați, însă, de răbdarea, de tăcerea și de înțelepciunea mea și, rând pe rând, la scurte intervale de timp, îmi trimiteți, când dumneavoastră, când dl. Maniu, avertismente, sfaturi și acuzațiuni.

În virtutea cărui drept?

Ce reprezentați în această țară, dumneavoastră, toți foștii oameni politici, în afară de interesele d.astră egoiste și un trecut politic total compromis și dureros?!

Uitați, domnule Brătianu, că eu sunt omul muncii mele și martirul greșelilor acelor care au primit în 1918 România Mare și au dus-o, după 22 de ani de conducere, în prăpastia de unde am luat-o eu în 1940, pe când dumneavoastră sunteți din profitorii și dărmătorii unei moșteniri mari.

În mai puțin de un sfert de secol, fiecare în parte și toți la un loc, ați prăbușit lupta, sacrificiile și suferințele duse și îndurate, 20 de secole, de poporul nostru, pentru a face unitatea sa politică. Orice apărare încercați și orice diversiune faceți dumneavoastră, conducătorii politici de ieri, purtați pe umeri această răspundere.

Dumneavoastră, liberalii, mai mult ca alții, fiindcă și din opoziție și de la guvern, prin acțiunea d.stră de dirijare și de îndrumare a vieții noastre politice, economice, morale și spirituale, exercitată direct și indirect, de pe băncile ministeriale, din birourile băncilor și din culisele politice, ați dus țara la catastrofa din 1940.

Stați față în față cu conștiința dumneavoastră, depănați cu corectitudine, pas cu pas, atât actele dumneavoastră, cât și pe ale acelor cu care, rând pe rând, v-ați întovărășit și v-ați acuzat, în fața nației dezolate, scandalizate și înmărmurite; răsfoiți toată colecția ziarelor din ultimii 40 de ani, începând cu Universul și terminând cu Viitorul și cu ziarele jidovești pe care se sprijinea naționalistul domn Maniu și vă reamintiți: cine sunteți dumneavoastră și dumnealui; câte păcate ați făcut; cum v-ați calificat singuri și cum v-a calificat nația;

Câte răspunsuri aveți?!

Pentru a vă ușura munca, vă reamintesc, domnule Brătianu, că, împreună cu dl. Maniu, v-ați acuzat public și zilnic, în presă, în întruniri, în parlament, de: "incapacitate"; "tâlharie"; "falsificări" și "furturi de urne", în București, pentru obținerea puterii; "demisii în alb"; "bătăi și omoruri"; "călcarea legilor și Constituției"; luări de comisioane la toate furniturile statului; "traficările de influență" practice de partizanii, deputații, miniștrii și președinții corpurilor d.stră legiuitoare; "scandalurile cu contingentările" cu "grâul britanic"; modul cum ați făcut reforma agrară și cum "ați profitat de ea"; risipa avutului public; "concesionările oneroase ale bunurilor statului"; "demagogie"; incorectitudine civică, provocată de faptul că atunci când erați în opoziție dirijați oculul statului, în profitul intereselor d.stră și ale jidanilor din ale căror consilii de administrație -mari și mici- făceați parte, iar de pe fotoliile ministeriale încurajați și favorizați, acopereați și mușamalizați afacerile lor și ale d-stră, în detrimentul statului.

Adăugați, la acest bogat și concludent stat de serviciu al partizanilor și al adversarilor d.stră de ieri, cu care -ca totdeauna când vă găsiți în opoziție- sunteți azi prieteni: cazurile, pe care nația le ține numai în dormitoare, ale domnilor Tătărescu, Bârsan, Boilă, Aristide Blank și afacerea Skoda; ruinarea poporului, prin dobânzile oneroase care au prăbușit economiile, avutul și munca tuturor, de la țăran la marele proprietar, de la micul până la marele negustor român; ravagiile făcute de conversiune și de concesionarea bunurilor statului, pe care am început să le răscumpăr eu; împrumuturile externe, oneroase și umilitoare; introducerea controlului străin la Banca Națională și Căile Ferate, comisioanele scandaloase etc. etc.

și veți avea, domnule Brătianu, imaginea unui trecut tragic, pe care l-am plătit atât de scump și pe care nația întregă o are permanent în fața ochilor săi.

Totuși, domnule Brătianu, cu toții credeți că toate acestea au fost uitate și, cu perfidia politicianistă de altă dată -de totdeauna- atât de bine cunoscută, vă așezați cu cinism pe acest trecut și -de la cel dintâi dintre d.stră, până la cel din urmă- încercați să acuzați și să sabotați, pe sub mână, opera de îndreptare și consolidare la care s-a antrenat toată nația și să tăiați elanul unui om care nu a avut, nu are și nu va avea nici moșii, nici vii, nici pivniți de desfacere, nici bani depuși, nici industrii, nici consilii de administrație, nici safeuri, în țară și străinătate, nici cupoane de tăiat, nici timp de pierdut la club și care nu și-a pricopsit nici cumnații, nici nepoții, nici prietenii, nici partizanii, nici adversarii.

Chiar dacă am greșit, greșesc sau voi greși, nu pot fi acuzat, domnule Brătianu, de nici unul dintre d.stra. Fiți încredințați, sunteți înfierăți și puși chiar de generația actuală pe banca acuzaților.

Dacă va fi să fiu și eu pe această bancă, pentru că fac tot ceea ce un om putea să facă, nu numai pentru a salva un neam de la dezunire și de la prăbușire, dar și pentru a-l întregi și a-i asigura o viață nouă, în onoare și în muncă, atunci în nici un caz nu veți fi d.stră acuzatorii și în nici un caz nu voi fi pus alături de d.stră și acuzat de aceleași greșeli ca d.stră.

Fac această afirmare nu pentru că mă simt vinovat cu ceva față de țară, dar pentru că știu ce au suferit, din antichitate și până azi, de la Socrate și Demostene, până la Clemenceanu, atâția nenumărați - mici și mari - oameni care și-au servit poporul cu credință, cu devotament și cu folos și, mai ales, pentru că nu au uitat că în Iași, în tragica primăvară din 1918, și chiar la București, după Unire, s-a cerut trimiterea în judecată și condamnarea fratelui d.stră, atât pentru că făcuse războiul, cât și pentru dezmățul creat de nepriceperea d.stră a tuturor, chiar de către aceia care ceruseră intrarea în luptă; care îl acuzaseră în 1914-1915 de lungă și dezmățata perioadă de neutralitate; care au aplaudat cu frenezie intrarea în război și care, ca o culme a cinismului lor, erau ei înșiși vinovați de modul cum fusese administrată și ruinată țara.

Eu și mulți alții încă nu am uitat ridicolul acestei îndrăzneli pe care istoria l-a înregistrat.

Oricum ar fi însă eu nu voi putea fi acuzat de d.stră și nici pus pe aceeași bancă cu d.stră, pentru că nu sunt nici profitorul meritelor predecesorilor mei și nici șeful unei bande de corbi odioși, care au ajuns la conducere prin "minciună", "promisiuni", "furt de urne" sau prin "sprijin ocult masonic și iudaic", ci sunt omul adus de un trecut onest și de voința unanimă a unei nații care, pentru a se salva, a făcut apel la mine, iar nu la dumneavoastră sau la dl. Maniu, și nici la domnii care stau în jurul d.stră și cu care ați făcut și faceți sistem.

Niciodată, pentru a fi salvată, națiunea, armata și corpurile constituite nu au indicat numele d.stră sau al d-lui Maniu, în ultimii ani ai tragicei guvernări, care s-a sfârșit la 6 septembrie 1940. Dumneavoastră v-ați strecurat și v-ați alăturat acestei mulțimi, cu discreția impusă de instinctul răspunderii pe care o aveți și a dorinței legitime de a vă salva și nu ați făcut nici un gest pentru a vă valorifica drepturile la conducere, când această mulțime spulberă un regim care era de fapt al d.stră și când aclama un om nou, care eram eu.

Când am intrat în război, cu prudență caracteristică a politicienilor valoroși nu v-ați manifestat nici pentru, nici contra.

După ce am reluat Basarabia și Bucovina, v-ați grăbit să-mi cereți, și d.stră, și domnul Maniu, să mă opresc la Nistru.

V-am arătat considerațiunile militare, politice, economice și morale pentru care nu puteam să o fac și v-am invitat, pentru a treia oară, să luați conducerea, răspunderea și riscurile unei asemenea acțiuni. Bineînțeles, ați refuzat.

După omorurile de la Jilava și imediat după rebeliune, mi-ați trimis memorii prin care îmi arătați situația și-mi dădeați noi sfaturi.

V-am oferit să luați conducerea și să faceți cum credeți că este mai bine. Și unul, și altul v-ați scuturat. Luându-vă după câțiva ofițeri, fără prestigiu militar, care au deraiat după linia principiilor sănătoase strategice, morale și politice, pe care poate că nici nu le-au avut vreodată, mi-ați cerut să retrag armata din Rusia și m-ați îndemnat să mă "aranjez" cu Anglia și cu America.

Ar fi o greșeală și o felonie, iar greșelile și feliunile se plătesc scump.

Suntem la peste 1.500 km de țară, drumurile sunt cum sunt, iarna bate la ușă, depozitele sunt ale germanilor, căile ferate sunt în mâna lor, aviația are forța de distrugere pe care ar trebui s-o cunoașteți. Retragerea forțelor din situația lor actuală ar însemna părăsirea frontului.

Exact ceea ce au făcut rușii în Moldova în 1917-1918.

Vă întrebați ce s-ar întâmpla dacă germanii ar face cu noi astăzi în caz de părăsirea frontului, ceea ce am făcut noi, atunci, cu rușii?

Vă dați seama ce s-ar alege de armata noastră, de disciplina noastră, de soldații și caii noștri, de tunurile noastre, dacă am încerca, în condițiile arătate mai sus, să părăsim frontul fără asentimentul Comandantului german? Situația aceasta, a oamenilor care la cea dintâi greutate se descurajează, ar denota ușurință totală nepricepere militară și prostie.

Soluția ar fi criminală, domnule Brătianu, fiindcă nu s-ar prăbuși numai armata, s-ar prăbuși însăși țara, deoarece germanii ar ocupa-o imediat și am ajunge în situația Serbiei și Greciei.

Poftiți, domnule Brătianu, vă ofer din nou conducerea statului și a guvernului. Retrageți dumneavoastră armata și "aranjați-vă" cu Anglia.

Numai că trebuie să întreb și armata și poporul. Sunt gata să le pun această întrebare, deschis și categoric, dacă și dumneavoastră sunteți gata să vă luați răspunderea.

A mă fi "oprit la Nistru" și a "retrage astăzi forțele din Rusia" înseamnă, pentru un om care mai poate încă judeca, a anihila dintr-odată totul, sacrificiile făcute de la trecerea Prutului, acțiune în contra căreia nu v-ați pronunțat public; însemnează a ne dezonoara pentru vecie ca popor; însemnează a crea țării, în cazul victoriei germane, condiții dezastruoase, fără a ne asigura, în cazul victoriei ruse, nici provinciile pentru care luptăm, nici granițele care vor voi să ni le lase rușii, nici libertățile noastre și nici măcar viața familiilor și a copiilor noștri; în sfârșit, însemnează, din cauza nestabilității și a feloniei pe care mă sfătuiți să o practic -și aceasta este cea mai mare crimă- a asigura țării în viitoarea comunitate europeană o poziție morală care îi va ridica drepturile idealurilor sale și ar putea să-i fie chiar fatală. Gestul pe care-l cereți să-l fac, domnule Brătianu, va face din neamul românesc o victimă a tuturor, fiindcă concomitent cu dezorganizarea, prăbușirea și distrugerea armatei, ar începe instaurarea anarhiei în țară. Comuniștii, legionarii, jandarmii, ungurii, sașii ar începe agitațiile, lupta, distrugerea ordinii, a liniștii, pentru a

profita de ocazie, pentru a da ultima lovitură de picior unui neam care cu adevărat ar merita calificativul de netrebnic.

Ungurii ar ocupa imediat restul Ardealului.

Iată, domnule Brătianu, la ce ar da naștere gestul pe care mi-l cereți să-l fac. Ar fi gestul nefericit al unui soldat lipsit de onoare și al unui om de stat, nu numai inconștient, dar nebun.

Conducătorul nefericit al Franței -și mai nefericite de azi- a declarat, într-o recentă chemare la realitatea a unui popor, care a căzut și el victimă josnică a unei guvernări venale, iudeo-democratice și masonice, că are convingerea că dacă "Germania ar fi înfrântă, Sovietele ar impune mâine legea în Europa și s-ar termina astfel cu independența și patriotismul națiunilor".

Am avut și am această convingere. Rămân la această convingere, fiindcă noi, mai curând ca alții, mai total ca alții, vom fi zdrobiți: pentru că suntem punte între slavi și zăgazul care le stă de secole în calea expansiunii lor, către vestul și sud-vestul Europei; pentru că avem bogățiile pe care le avem; și pentru că vom fi trambulina salturilor lor viitoare.

Trăgând învățăminte din trecut, cunoscând tendințele slave, plecând de la considerațiunile făcute mai sus și îndrumat de instinctul de conservare și de logica bunului-simț, nu puteam, domnule Brătianu, ca un conducător responsabil, să mă "opresc la Nistru" și nici nu pot "să retrag armata din Rusia". Ar fi o prostie din partea mea. Este cu neputință să o facă cineva și ar fi o greșeală ireparabilă pe care nu eu și d.stră, ci neamul ar plăti-o scump.

Mareșalul Petain, într-una din valoroasele sale cuvântări, a dat speculatorilor situațiunile grele lecția care li se cuvenea și care a fost aplaudată de toți oamenii cu conștiință clară și nepătată.

Răspunzând unor critici ale acțiunii sale, el a spus: "Când Franța este în nenorocire, nu mai este loc pentru minciuni și himere".

Nici la noi, domnule Brătianu, nu mai este loc pentru "minciuni și himere" și, mai ales, nu mai putem să ne plătim luxul de a face și prostii.

V-am răspuns, domnule Brătianu, punct cu punct, nu numai la scrisoarea d.stră de la 24 septembrie, dar și la cele anterioare. Este răspunsul unui soldat, care nu are nimic de ascuns și care este conștient de greutățile și pericolele ceasului de față, precum și de îndatoririle și de răspunderile lui.

V-am răspuns, cum v-am răspuns, fiindcă nu ați înțeles nici ținuta și nici înțelegerea cu care am voit să trec atât peste greșelile trecutului, cât și peste marii vinovați de ele. Ca oamenii cei mai lipsiți de păcat, marile și numeroasele greșeli politice care s-au comis sub d.stră, continuând a considera comunitatea românească ca pe o turmă de sclavi, pe care -împreună cu celelalte organizații politice, cu firmă naționalistă, însă în acord cu oculta iudeo-masonică, cu care numai pe față erați în luptă- ați exploatat-o, ați mințit-o, ați demoralizat-o, ați exasperat-o și, în cele din urmă, din neputință, ați dus-o, mână în mână cu trinitatea Tătărescu - Urdăreanu - Lupeasca, la catastrofa din 1940 și la rebeliunea din 1941,

îndrăzniți astăzi, când s-a pus regulă în țară și viața nimănu nu mai este în pericol, să ridicați capul, de după saltarele consiliilor de administrație, ale industriilor și ale multiplelor afaceri, pentru a mă acuza.

Ei bine, domnule Brătianu, când cineva a fost șeful unui partid care, de la mare la mic, de la primăria din sat până la cabinetul miniștrilor, are răspunderea destrăbălării administrative, dezmățul moral, a iudeo-masonizării țării, a venalității, a compromiterii viitorului neamului și a catastrofei granițelor, nu mai are calitatea să vorbească și în numele comunității românești, să dea sfaturi de conducere altora și mai ales să-i acuze că lucrurile nu merg cum trebuie."

(Arhiva Istorică Centrală; fond Președinția Consiliului de Miniștri, Cabinet I. Antonescu, dos. 61/1940, f. 88-221)